

Таким чином, після проектування чи модернізації системи управління підприємством необхідна діагностика кожного з елементів системи управління підприємства та форм і видів взаємозв'язків між її елементами.

Список використаних джерел:

1. Осовська Г.В. Менеджмент організацій: Навчальний посібник / Г.В.Осовська, О.А.Осовський. – К.: Кондор, 2007. – 676 с.
2. Штангер А.М. Антикризове управління підприємством: Навчальний посібник / А.М.Штангер, О.І.Копилук. – К.: Знання, 2007. – 335 с.
3. Карась Л. Управленческая диагностика - основа совершенствования менеджмента // Проблемы теории и практики управления, 2012. №:7- С. 78-83.

УДК 330.131.7:334.716 (477)

Р.І.Біловол, к.е.н., доцент

В.О.Крупен, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ І СТРАХУВАННЯ

Суспільно-господарська практика виробила чимало методів і форм ефективної протидії ризикам та ліквідації їх негативних наслідків. Визначені ними форми обмеження та ліквідації ризиків зводилися до таких дій: запобігання появі випадкових подій; подолання (репресія) випадкових подій; задоволення потреб, які виникли внаслідок дії ризику. Згодом зазначені методи боротьби з ризиками були трансформовані у специфічні функції страхування.

Найповніша сукупність послідовних заходів анти ризикової діяльності, застосування яких має комплексний, системний характер, у сучасній економічній теорії та практиці визначається терміном «ризик-менеджмент», тобто управління ризиками [1, с. 456].

Ризик-менеджмент як система охоплює три послідовні етапи: аналіз ризику; контроль за ризиком; фінансування ризику. Кожний із цих етапів передбачає здійснення багатьох різноманітних заходів організаційно-фінансового характеру.

Початковим кроком на етапі аналізу ризику є вивчення ситуації з погляду можливості та причин його появи в суб'єкта господарювання - носія ризику. На появу ризиків впливають різні причини, які умовно можна поділити на зовнішні та внутрішні. Зовнішні причини, як правило, виводяться з умов довкілля, розташування господарського суб'єкта на певній території, стану попереджувальної інфраструктури. Внутрішні причини - це стан та вид належного суб'єктові майна, характер технології виробництва чи іншої діяльності, а також стан засобів безпеки (попередження ризиків), що їх він має у своєму розпорядженні. Суб'єктивне ставлення до ризику може бути як негативним, так і позитивним. З метою виконання цього значного за обсягом завдання слід залучати найрізноманітніші джерела інформації та використовувати найдосконаліші методи кваліфікаційного аналізу ризиків. Найважливіші з цих методів такі: аналіз спостережень за виробничою діяльністю; аналіз свідчень працівників; документальний аналіз господарської діяльності; аналіз об'єкта дослідження; аналіз перевірок.

Оцінюючи ризик, потрібно брати до уваги два взаємозв'язані аспекти: максимальний розмір збитку, до якого може призвести даний ризик; імовірність настання події, яка може спричинити максимальний збиток. Підсумки аналізу якісних і кількісних характеристик ризиків є підставою для визначення стратегії анти ризикової діяльності в майбутньому, які зводяться до встановлення контролю над ризиками або фінансування потреб, що виникли внаслідок ризиків.

Черговий етап процесу ризик-менеджменту - контроль над ризиками, який має на меті повне або часткове їх усунення. Контроль над ризиками здійснюється різними способами: уникненням ризику; зменшенням ризику; обмеженням (локалізацією) ризику; розсіюванням (поділом) ризику.

Головним етапом ризик-менеджменту є покриття негативних наслідків (збитків) ризиків фінансовими засобами. Кожний суб'єкт господарювання може сам фінансувати свої ризики або передавати їх іншому суб'єктові господарювання згідно з попередньою взаємною домовленістю. Самофінансування ризиків, відоме також як самострахування, є формою

безпосереднього самостійного покриття збитків власними коштами [2, с. 69].

У тих випадках, коли збитки очікуються більшими за можливості господарського суб'єкта самому фінансувати свої ризики, постає потреба передати власну фінансову відповідальність за ними іншим суб'єктам, здатним до фінансування ризиків на підставі договору страхування за відповідну плату.

Список використаних джерел:

1. Брижаний В.В. Ризик як складова підприємницької діяльності // Економіка: проблеми теорії та практики. Збірник наукових праць. Випуск 199: В 4 т. Том II. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2012. С. 456 – 460.

2. Лапуста М. Г., Шаршукова Л. Г. Риски в предпринимательской деятельности: Учебное пособие / М.Г. Лапуста, Л.Г.Шаршукова. – М.: ИНФРА-М, 2011. – 224 с.

UDC 339.138

Mariya V.Gunchenko, Ph.D. in economics, Associate Professor,
Chukwuemeka Pius Ifeanyi, student
Poltava National Technical Yurii Kondratyuk University

FEATURES AND CONSEQUENCES OF CRISES MANAGEMENT

In order to be able to strategically manage the crisis within business environment, it is essential to talk about the process of crisis planning, as well as strategy management within an organization. Crisis Management includes activities and processes which help the managers as well as employees to analyze and understand events which might lead to crisis and uncertainty in the organization.

To analyse the identified scientific problem the following scientific works of the different researchers have been analysed, which deal with the reasons and causes of crisis and bankruptcy in a company, crisis management, estimation of a company's state, bankruptcy prediction and its methods:

The characteristics of crisis situation were analysed by Augustine (1995); Ayres (1996); Booth (2000); Burn, Redwood (2003); Demircuc-Kunt, Detragiache (1998); Hart (1993); Hwang,